

ativ til Forhøjelse af bestaaende Toldsatser eller Indførselsafgifter, for saa vidt angaar de paagældende Varer.

De Varer, det her drejer sig om, er navnlig Raastoffer og Industrivarer, derimod kun i meget begrænset Omfang Landbrugsvarer. Af de Varer, som frembyder en vis Interesse for dansk Eksport, kan, for saa vidt Belgien-Luxemborg angaar, nævnes Korkparket, Centrifuger, Støvsugere, visse vegetabiliske Olier, Rejekonserv og, for saa vidt angaar Nederlandene, Slagteheste, Hesteskosm, Ruskind og Porcellæn.

Paa Grund af det danske Valutasytems særlige Karakter vilde et Tilsagn om ubegrænset Indførsel af visse Varer vanskelig kunne gennemføres fra dansk Side. Der vilde derimod intet være til Hinder for, at en udvidet Afsætning af danske Varer kunde kompenseres ved en tilsvarende forøget Indførsel af vedkommende Lands Produkter til Danmark (forøget Udstedelse af Valutaattester paa det paagældende Land). Allerede paa det første Møde af Sagkyndige i Haag fremsatte man denne Tanke, og der har ikke fra de øvrige Landes Side været fremsat Krav om, at Danmark skulde paatage sig nogen Forpligtelse i Henhold til ovennævnte Artikel I.

Artikel III forudsætter for øvrigt, at Arrangementet og de tosidede Overenskomster, der allerede maatte være afsluttet mellem Deltagerne, kompletteres ved Afsluttelsen af andre tosidede Overenskomster, der har til Formaal at lette Handelen mellem Landene. I Overensstemmelse hermed er der foreløbig undertegnet en Aftale mellem Danmark og Holland, som udvider den eksisterende Handel mellem de to Lande ved at skaffe forøgede Indførselsmuligheder i Holland for dansk Kød og Fisk, mod at der til Gengæld sker en tilsvarende Forøgelse af Valutaattesttildelingen her i Landet for hollandske Blomsterløg, Planter samt visse Raastoffer og Industrivarer. Udvidelsen andrager 5—6 Mill. Kr. for hvert Lands Vedkommende.

Regeringerne i de Lande, der ikke har anvendt det foran omhandlede Kontingentsystem som almindelig handelspolitisk Foranstaltning, nemlig Danmark, Finland, Nederlandsk Indien, Norge og Sverige, forpligter sig paa deres Side til ikke at tage noget Initiativ til Forhøjelse af gældende Toldsatser og andre Indførselsafgifter, hver især for nærmere angivne Varer (Artikel II). Disse Lande forpligter sig endvidere til ikke at underkaste Indførselen af de toldbundne Varer kvantitative Begrænsnin-

ger, hvis de ikke i Øjeblikket er undergivet saadanne.

Den danske Liste over toldbundne Varer er udarbejdet af Udenrigsministeriet efter Forhandling med Finansministeriet og Ministeriet for Handel, Industri og Søfart samt Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Den omfatter følgende Varer: Glycerin, Magnesit, svovlsur Ammoniak, fersk Sild, saltede Tarme, vegetabiliske Garvestoffer og Ekstrakter heraf, raa Kautschouk, Superfosfat, Koks og Cinders, ufarvet Kamgarn til Væveribrug, ufarvet Jute-garn til Væveribrug, ufarvet, enkelttraadet Linnedgarn til Væveribrug, Gulvtæppetøjer af Uld eller andre animalske Haar, Zink i Blokke, Raajern, Jern og Staal i Baand, Profiler og Stænger (af over 8 mm Tykkelse) samt Plader og Blik (sorte, fortinnede og forzinkede), Zinkplader og Zinkblik.

I Artikel IV bestemmes det, at de deltagende Landes Regeringer i videst muligt Omfang og med 15 Dages Varsel skal give de andre deltagende Lande Underretning om paatænkte Foranstaltninger, ved hvilke kvantitative Begrænsninger, Valutakontrol eller særlige Afgifter bringes i Anvendelse over for Indførselen af Varer, som hidtil ikke har været undergivet saadanne Foranstaltninger, saaledes at de øvrige Deltagere kan gøre deres eventuelle Indvendinger gældende.

De i Arrangementet deltagende Lande vil ifølge Artikel V i Fællesskab undersøge, dels hvilke Forholdsregler der maatte være egnet til at gøre en Ende paa unormale Konkurrencemetoder i saadan international Handel, der er af Interesse for disse Lande, dels hvorvidt de Systemer, der benyttes ved offentlige Licitationer eller Bestillinger, maatte give den nationale Produktion en Fortrinsstilling, som det kunde være ønskeligt at begrænse.

Stater, der ikke er Deltagere i Arrangementet, vil i Henhold til Artikel VI kunne tiltræde dette, efter at nærmere Aftale om Vilkaarene er truffet med de Stater, der allerede er Deltagere.

Ifølge Artikel VII skal Arrangementet snarest muligt ratificeres, og Ratifikationsdokumenterne deponeres i Udenrigsministeriet i Oslo.

Arrangementet træder i Kraft den ottende Dag efter Deponeringen af det sidste Ratifikationsdokument og forbliver gældende indtil 1. Juli 1938. I god Tid inden dette Tidspunkt vil de deltagende Lande tage Arrangementet op til Revision for at søge at udvide de gensidige Indrømmelser (Artikel VIII).